

TELEGRAPHUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditura poiei pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe an 7. fl. v. a. sau pe jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Nr. 90. ANUL XVIII.

Sabiu, în 12/24 Noemvre 1870.

La situatiune.

Reproducem mai la vale un articol din „Pressa” din București*, carele în special se ocupă cu situația României, atinge însă și cestiienea cea momentuoasă astăzi a Orientului. Într-Evenimentele politice din șofia noastră au putut vedea ceteriori, că lumea s-a alarmat că prin unu transmitu din senin de notă cancelariului rusesc, cu carea face lumei cunoscutu, că Russiă numai poate să se privește obligată de tratatul dela 1856. Diuariele vienese au început de vre-o căte-va dile a fi mai linisite, a se indoii de posibilitatea unui resbelu din acestu incidentu, însă nu negă nici unele absolutu posibilitatea lui. Ba diuariele unguresc din Pestă pare că lă dorescu, pentru ca acum asta tempulu celu mai oportunu de densulu. Tote aceste sunt semne ca are să fie ceva.

Englezii că oameni practici, de să și privescă afacerea din cele mai însemnante puncte de vedere, mai de aproape, aru și pre bucurosi, cându pre lângă Turciă s-aru mai alatură Austro-Ungaria, că sa pa-siasca mai întâi agresivu contră Russie si apoi să urmeze și ei. Asia dăresc resbelul voiesc și ei, numai să nu cada greutatea cea mai mare asupra-le.

Resbelul acesta de nu se va începe acum se va amena pre de alta-data; este însă neevitabile. Russiă nisuesc, conform programului seu, spre Orient, Russiă se extinde în Asie spre posessi-unile engleze din Indiă, Russiă vedîndu-o casă bine-venita va cercă a deveni domnitória a lumii.

Si Europa astăzi va avea mare nevoie de a potă pune unu veto contră acestor tendințe, mai alesă fiindu ocupata, cum e de e. astăzi, în centrul Europei. Si mai anevoia va pune v-te, déca interesele cele multe crucisie curmedisie a staturilor mici și mari din centrul resoriteanu alu Europei voru nr-mă a fi obiectu de învrajbire continua între d-nsele după cum erau pre tempulu lui Sinan pasă.

Este inca o alta cestiu, să adeca ce atitudine ia Prussiă față cu cestiuorientale, elevata prin notă cancelariului Gorciacoff? Regele-imperatu din Versailles, ce umblă eri alalta eri cu idea de a convoca parlamentul federaliunalu alu Germaniei de Nord în Franciă, poate să vina și la ideea aceea de a domni occidentulu europeanu, și în asociația acestei vine pré usioru o impartire a Europei seu a domnirei în orientu și occidentu între Russiă și Prussiă. Atunci cesta din urma esindu invingătoria asupra Franciei nu se va opune sotiei sale. Domnirea aceasta să nu nici o intipuiu drodata, nici de a drăgu-tul, ci succesiua și la începutu că cea din statele confederate ale Germaniei de nordu.

Eropa asiă dăra, déca voiesc sustinerea ecuilibrului recerutu pentru latrău și sustinerea ideilor constitutionali, nu o va face acăstă cu frasă diuaristică nici cu note, cari se depunu în ar-chivele diplomatiei, și prin respectarea dreptăției în tote părțile. Acăstă intarește staturi, acăstă asigura salutul omenilor în tote impregiurările.

Că unu semnu nefericit u vedem o insinuatiune indirectă în diuarie și adeca insinuatiunea ea români simpatiséza cu russii și lă dorescu. Impregiurarea acăstă ne face să ne temem, că nutrin-du-se suspiciunea, din insinuatiuni de aceste potu sa se nasca ostilități mai amare de cătu în trecutu, și sa facă că istoria sa se mai imbogătiește de catastrofe provenite din neintelegeri, produse a le unei rivalități de condamnatu.

Evenimente politice.

In Cislaitani se pare că reichsratul n'rea alta problema mai serioasă, decât surparea minis-

teriului; acăstă s'a dovedită în dilele de 16 și ur-mătoarele 1. c. unde opositiunistii și-a folositu tota elo-ecția loru pentru de a trage care din care lo-vituri mai aspre regimului și cu deosebire lui Pe-trino, care jace nemtilorū că o pétra la iaima. Atacurile acestea contră activitatea regimului ișt ajunsse culmea în o vorbire a contelui Auersperg, care pro-nunțise între altele cuvintele momentoase:

„Precăndu Europă intrăga se extremitate de pasii cei tari și acelui fabulosu imperatu germanu reinviațu, cîteză niscesc Bosci prin positioni artificiose de oglindă fantomă stilu Wenzel și o punu că contrariu la granitia spre aperare. Pre cändu parintele doctrinei și discordiei de nationalități se pedepsesc în Elsasz și Lotaringia prin alu seu principiu și-si resbuna în contra lui, voiesc unii bar-bati sa descompuna imperatiua Merici Theresia și lui Iosifu în particulele sele după naționalități.

Precăndu tierile vecine mari se contopescu în flacari vulcanice în ună se cauta la noi în 17 camere de anticități după paleri de duci, după corone de regi, corone de conti etc. care totu nu potu avea locu de odata pre unul și acelă-si capu. (Bravo) Cine nu va privi cu indignare la incercările de a cauă punctele de imbinare pentru desvoltarea nostra într'unu trecentu inmormentatul de secoli; cine să nu-si aduca aminte coventul unui istoricu și barbatu de statu, care sună: „Desvol-tarea istorică a unui edificiu vechiu și datomareca lui.”

Despre alegera delegatiunilor se pronuncia foile din Cislaitani cam în unul și acelă-si în-tielesu; în specie însă dice „N. Fr. Bl.”

Pre lângă desbaterile reichsratului merită și algerea delegatiunilor în cameră deputatilor unu interesu deosebitu. Cine privesc lucru fără patima, trebuie să marturisescă, că prin o amenare de siese dile a deschiderei delegatiunilor nu s'eru perde nimicu, facă cu căstigul celu mare, care s'ar profită, căci amu potea crea în casă nostra propria referintie solide și pline de incredere. Situația e eminentu serioasa și delegatiunile voru pretinde dela poporu sacrificie mari fisice și mate-riale, déca voru voi a dă vocelor loru poterea cun-inciosa. Cum se va cøre insa dela poporu preve-nire vesela și sacrificiu volnicu déca referintiele interne producă asiā pucinab insuflătire patriotică. Partisanii contelui Beust se intielege că aru susținea delegatiunile și se poate ca nicești nu intielegu, că, sprinindu-pre Beust, apera în faptă causă lui Petru și Taaffe. Noi suntemu multiamiti a potea că pentru spărea nostra cunțele unui jurnal, căruia niciuncumu nu-i s'a potutu impută simphathii centralistice și care totu de ună și-a sciuțu pastră renumele de foră liberale și în deosebi preventore Ungariei. Noi opinamu șofia „Wanderer” și atribuimus mare însemnatate impregiurărei că și acăstă șofia că și noi, vede pericolul, care s'ar cauă cându cameră deputatilor să aru ocupă ne-condițiunetu cu alegerile delegatiunilor nainte de desbaterea adresei.”

Cu privire la conflictul între Russiă și Turciă împartasișemu în nruu trecutu că poterile re-spective decisera a respunde Russiei prin o nota indentica. Astăzi avemu a înregistra faptă ca poterile au absolu acestei idei, și că din contra, voru respunde la circularul rusescu fia care prin o nota separată. Cointelegera entre Prussiă și Russiă se pare să nu doioială. Din unele părți se și afirme că Bismark a promis Russiei aceeași neutralitate, care a pastrat o Russiă în resbelul franceso-germanu; organe, care stau în ore care relațione cu cabinetul din Berlinu declară că regimul prussianu nu se va interesa de stipulațiunile din 1856 asiā

de multă, pentru de a luă parte la pasii contră Russiei și a compromite prin aceea referintele cele amicabile cu regimul imperialu Alesandru. „König” nu poate consideră lucrul de asiā momentosu, des combate formă deposicii russesci. Ea dice între altele: Noi nu potem privi articulul XIV de celu mai însemnatu alu pactului pari-sianu. Resultatul principalu alu resbelului din Crimea a fostu, că s'a spară egemonia și suveranitatea Russiei preste Europă și ca s'u silită a abdice pretensiunilor sele asupră Tarciei și a dela-să principatele dunarene. Dispozitionile despre neutralitatea mari negre le amu considerat totu de ună de pacină momentoase și chiaru și „cartea roșie austriaca” le semnală de ilusorie. Russiă nu s'a tienut de ele și nimenea n'a avut voia a face ceva în contra acestei impregiurări; contele Beust însu-si a începutu a suslevă acesta cestiu, voindu a libera Russiă de aceste catene, care în faptă suprimau mai multu onoreea decât poterea Russiei.

Romani a facia eu Europă.

Evenemintele cele mari cari se petrecu în Europa Occidentală, au să exerciteze o însemnată influență asupră tuturor celorlalte state europene, asupră raporturilor dintre densele, asupră viitorul loru.

Pondera echilibrului politicu europenu, asiā cum lu crease tractatele ce la 1815 și revolu-tionilor dela 1848 pâna la 1852 s'au schimbato. Aceste schimbare are să exerciteze influență sea naturală asupră intregului ecuilibru prin o nouă faza, are să trăca acestu ecuilibru îndată după încheierea păcei; nouă relații politice au să se creeze între diferite stături europene.

Eropa Orientale nu va fi uitata în aste nouă combinații, putem fi siguri. Puterile europene odata esite din perturbatiunea în care le a aruncat resbelul actualu, voru cauă cum să asigure mai bine o pace durabile și solidă, și cum să se evite pre viitoru ori ce nouă cauă de conflicte, de nouă scuduri în ecuilibrul generale. Europa Orientale va fi unu obiectu specialu alu acestei preocupări; și Romani a va fi probabil, pusă pre celu dintâi rango.

Cugetăm ore la aceste importante evenua-tări? Care aru și acțiunea nostra în fața unui viitoru congresu, în fața soluțiunilor diverse, ce s'ar propune spre a rezolva dificultățile ce există în Orientu? Care este viitorul probabil ce s'ar rezerva României, și cum aru trebui să lucrămu și noi spre a ne prepară unu bunu viitoru?

Iată cestiu cari trebuie să ne preocupe, și cari merită a absorbi tota inteligintă, tota activitatea nostra. Cugetăm ore odată la densele guvernuri? Nu o credem.

Sa cugetăm dura noi, sa cugetăm cu totii; sa cugetăm toți români,

Traim într-o epoca importantă. Evenemintele mari au avut locu: consecinție și mai mari au ele să producă. Care este datoria nostra, care va fi acțiunea nostra, în midlocul acestor mari eveneminte?

Neutralitatea ce naționea a observat în tim-pulu resbelului actualu, ne a asigurat o poziție corecta în fața cu ambii beligeranți. Periculele la cari ne aru fi espusu violarea astei neutralități, s'au înălțat, din norocire, cu tote gresialele partiali și individuali ce s'au potutu comite.

Dăra acăstă este numai pentru trecutu și pentru presentu.

Care poate fi însă viitorul nostru? Iată să-

* luat din „Tr. Carp.”

gură și mareea cestină ce trebuie necontenită să ne punem de acum înainte.

Să examinăm care este scopul, ce puterile voru să atingă prin ordinea de lucruri ce aru crea în Orient, și nu ne va fi anevoie de a înțevedea și viitorul nostru.

Amu disu dela începutu: indată ce resbelul va incetă în Occident, puterile voru căută a face să se sece ori ce alta nouă sorginte de noue complicații. Afara de condițiunile păcei, cari voru privi mai ales pre ambii beligeranți, este probabil ca viitorul congresu european să se ocupă de cestină Romei, de aceea a Danemarcei, de cestină Holandei cu Luxemburgul, de cestină unităției Germaniei, și neaperat, în ore cari privintie, și de cestină Orientului.

Acăstă din urma ne interesă mai speciale.

Nu avem nevoie să examinăm sub ce raporturi diplomatici are să considere cestină Orientului; este probabil ca ea se va ocupa mai ales a garanției mai bine condițiunile de ordine și stabilitate în imperiul Otomanu, și de dezvoltarea populațiunilor chrestine din acestu imperiu. Ceea ce însă putem sci, cu mai multă certitudine, este că România va juca unu însemnat rol în preocupațiiile diplomaticilor cari se voru ocupa de Orient.

Aceste preocupări nu potu să în defavoarea României. Putele garante nu potu de cătu să continue opera lor din 1856, spre a o perfectiona. Ele voru căuta să fondeze, la porțile Orientului, o stare de lucruri și mai forte, și mai stabile, de cătu în trecut, și să pună aceste populații, atât de apte pentru civilizație, în poziție și mai avantajoasă, spre a se dezvolta și prosperă.

Prin ce midilouc însă diplomatiile aru putea reesi să adauge acestu scopu?

Acestu midilouc este unul, unu singuru: Este a face din România în Orient, aceea ce este Belgia în Occident;

Este a face din România unu regatu independent, sub dinastia lui Carol de Hohenzollern, și garanția puterilor celor mari din Europa.

Noi discutăm cestină lămurită, fără siovairi fără cotiri: Independența României, a ambelor Principate actuali sub forma de regat, este singură soluție posibilă, prin care se satisfac totu interesele, interese de echilibru, interese de siguranță pentru imperiul Otomanu, interese de chrestinătate, interese civilizaționale.

Nu există o a două soluție; ori ce alta soluție aru tinde să creeze unu ce provizoriu, efemeru, slabu, nedurabile: și nu acăstă mai poate fi scopul puterilor, după totu experiențele ce au facutu.

Cându noi vorbim de independența României, cându noi facem din astă idea unu simbolu, al convictionilor noastre și unu drapelu al credinței noastre, nimeni nu ne poate săracă nici de demagogi, nici de ilusionari, nici de tulburatori ai Orientului. Din contra, ori cine intielege că noi consiliăm și susținem acăstă singură soluție realizabilă, în interesul chiaru puterilor celor mai conservatori, în interesul principiului de ordine în interesul echilibrului din Orient, în interesul în fine, nu numai al României, dări și al imperiului Otomanu.

Totu aceste interese se satisfac prin independența României, și de aceea credem că acăstă soluție este posibilă și realizabilă.

Europa a voită la 1856 să creeze din România unu bulevard la porțile Orientului, o linie intermediara, unu teritoriu neutru între mai multe imperii diverse, ce să aru putea fi clocni. Dări acestu scopu este pre jumetate atinsu, pre cătu timpu România va avea actuala sea semi-independentă, va fi unu statu semi-suveranu, cum lu numescu publiciștii. Cându unu conflictu să aru nasce între vecini, teritoriul României risca de a nu fi respectat, caci sublimă Porta tiene ună, ca România face parte integranta din imperiul seu; dări cându acestu imperiu este în resbelu cu cineva, România nu poate să teritoriu neutru, de vreme ce nu este absolută independentă. Unde mai este atunci linia neutrală ce Europa crede că pușește la porțile Orientului?

Déca Belgia nu era independentă, déca facea și ea parte intreganta din Prussia și din Francia, teritoriul seu aru fi fostu ore respectat, și aru fi pututu să atâta servicie ambilor beligeranți?

Numai prin independența României se va putea atinge pre deplinu scopul ce puterile și au propusu, cându au garantat autonomia română.

România, creată regat, independentă că și Belgia, aru deveni unu statu egală utile pentru toti vecinii. Acestu regat, pusu sub garanția colectiva a puterilor celor mari, va avea o existență asigurată că și Belgia, și toti voru să datoră a lu respectă.

Turci a va aflare multă mai conformu cu interesele sele a avea înaintea sea unu paravanu, unu statu cu adeverat neutru, preste care nu va putea nime se trece spre a o atacă, Russia nu-si va putea desminti politică sea traditionale, de a ajută totu aspirațiiile legitime ale creștinilor din Orient. Austria și Ungaria voru aflare mai avantajosu pentru sigurantă loru de a se crea unu statu neutru între dinsele și cele-lalte două imperii. Anglia va contribui totu să-a ajută totu ce poate garantea pacea în Orient. Franța, Italia, Prussia voru continua să fie totu atât de favorabili că și în trecutu.

Cine dări să aru putea rationale opune la realizarea acestei mari idee? Nime, credem; caci nici unu interesu legitimu nu să aru vătemă.

Iera România aru ești din o stare anormală, falsă și nesigură. Va căsiagă prin dezvoltarea totu resurselor sele. Va deveni forte prin scutul neutralității sele și prin puterea ce i va dă preștițiul nouei sele poziții.

Asceptăm dări cu incredere că, în viitorul congresu european, se vedem realizându-se acăstă importantă condiție a echilibrului în Orient. Iera românia voru putea vedea indeplinită cea mai mare, cea mai unanimă a loru dorință, cea din urmă forma a dezvoltării naționalității loru.

Epocha este cea mai favorabilă. Nici unu altu suveranu alu României, că Domnitorul Carolu, nu a pututu să în mai buna poziție spre a concepe o asiă mare idee, și spre a contribui la realizarea ei.

Carei alte dinastie aru să pututu Europa încredință mai bine nouu regat ce ea aru crea, dăba nu actualii dinasti care se coboară din o familie etată de ilustru, atâtă de putută?

Sa avem dări credință. Totu operantele noastre, totu animale românilor să fie îndreptate către Carolu I. Epochă este mare și fructele ei potu să mai mari. Nici unu drapelu nu poate să mai nobile, nici o cauza mai sacra, dări și aperatoriul e demn de unu asemenea drapel, de o asemenea cauza!

Suveranul nostru, atâtă de iubită de națiune, simte pulsatiile ei, intielege aspiraționile ei legitime: elu este identificat cu dinsă, și scie a-i purtă drapelul.

Credința dări în Domnitorul! Elu nu poate să nu cunoască cea mai mare și mai nobile aspirație a națiunii sele! Cându, prin cooperatiunea sea, prin prestigiul numelui familiei sele, astă aspirație se va realiza într-o di vomu dice cu totii: „al fostu scrisu că independența României să se realizeze sub ilustra dinastia a lui Carolu I”; și amorea nostra se va uni cu unu nou sentimentu de recunoștință; și vomu să mândri de a avea unu asemenea suveranu, și suveranul nostru va putea fi mândru de patria sea adoptivă!..

La lucru dări români! Sa nu uităm marele viitoru ce ne ascăptă! Sa ne tienem strinsi, prin amore și credința împrejurul Suveranului nostru! Sa aretăm totora princiuvintă și prin fapte, ca suntem demni a avea o patria prosperă o patria forte... o patria independentă!

Dela resbelu.

De pre câmpulu resbelului nu suntu decât sciri mai nōne și adeca, fortulu Mezières este eliberat de asediatorii prussieni și dupe alta scire din Brusel'a, 1000 de prussieni fură respiniți pre pamentul belgianu și desarmati. Lângă aceste mai adaugem alte două: începerea bombardamentului asupra fortăreței Thionville și aruncarea unui magazinu de munitiune în ventu la Plappeville lângă Metz.

Din Parisu vine scirea că este proiectul cu nuntimentu din destul. Impregiurarea acăstă și scirea despre luptă căstigată de armele franceze la Orleans în 16 Nov. a facutu să crească increderea și bucuria în toti cei ce se află în cetatea asediata.

Nisice depesi din Versailles îndreptate la Berlinu despre o lovire la Dreux facea pre lume să credea că o armă francesă de la Loire fu întrăga batuta de prussieni. Scirile mai din urma arata că lovirea acăstă nu are însemnatatea atribuită ei de către prussieni. Fusera numai nisice batalioni de gardă mobila, cari se ingăiasera a nelinișcări aripă drăpătă a armatei nemțesci. Acele fura usioru respinse, pentru că se retrăseseră și ele după sondarea ce a facutu înamicului. Dara nici nu se scie siguru fosta bataliunile aceste din armătă dela Loire, său din cea a lui Keratry organizată în partea de medianoapte a Franciei.

Esta dări probabilă ca în dilele acestei vomu audii de batalia decidiatoră. Unele foi susțină, că armătă dela Loire nu are de cugetu a înaintă de dreptul spre Parisu și că lovirea din 16 nu a avutu alta intenție, decât de a respinge pre imicul, pentru că armătă dela Loire să poată face o intorsatură în stengă spre a se uni cu armătă cea de nordu și apoi să pasăscă ofensivu contră trupelor asediatoră. Totu pre atunci are să erumpă puterea armată din Parisu.

Din Lyon au plecatu 4000 de gardiști nativani spre Tours, căroru urmăza inca trei regimenter de infanterie.

RESBELULU.

RAPORTU MILITARU.

28 Octombrie, 7 ore séră.

Adi diminetiă, înainte dă se lumină de diua, generalele Bellemare a pusu să se execute o suprindere asupra satului Bourget de către liberi-trăgeitori ai presei.

După impuscatura dă jumetate ora inamicul a gonitul din satu și alungat dincolo de riu Morée, în spate podulu Iblon.

În aceea-si di trei-dieci de tunuri și nisice poteri considerabile de infanterie inamică se scoboră din Gonesse și d'Ecouch. Focul loru nu putută face pre soldatii nostrii să parasească Bourget — ajutati de două batalioni — și, după o canoneada de mai multe ore, cea mai mare parte din corpul inamicu se retrăse spre nord. Venatorii nostrii remasera la posturi înainte de sat, la nătimea drumului Nr. 20, care vine de la Dugny pre celu despre Lille.

Fortă trupelor noastre ramane în satul Bourget, pre care au să lu pună în stare de aperare.

Drancy e asemenea ocupat, fără că inamicul să se fi încercat să lu mai aperă. A lasat în mâinile noastre căti-va prizonieri, saci și arme.

Totu scrisorile gasite la raniti prussieni suntu unanime asupra acestui punctu: că inamicul (Prussianii) a remas fără inspaimentat de rezistență a francișilor, și reflecțiile ce le inspiră acăstă rezistență părăsesc urmele unei melancolii care camu săptămăna a descurăgiare.

Léta cum conchide generalele de Bellemare în raportul de care vorbim, în acestu capitolu, mai susu:

„Luarea satului Bourget, atacatul cu cetezantia, tinență cu vîgor, cu tota numerosă artilleria a inamicului, este o operație puternică importantă în sine însăși, dăru ea da probă că, chiaru fără artilleria, juncile noastre trupe potu să trebue să stea sub focul celu mai ingrozitoru și în adeveru ucișătoriu alu inamicului. Ea largesc cercul ocupației noastre dincolo de forturi, da incredere soldatilor nostrii și măresc recursele de legume pentru populația parisiana. Perderile noastre, pre care nu le cunoșcu esactu, suntu — minune — celu multu că la 20 raniti și 4 sau 5 ucisi. — Amu facutu căti-va prizonieri.

P. S. 29 Octombrie, 6 ore diminetiă — Ieri, la 7 și jumetate ore, inamicul încerca unu atacu cu baionetă la partea stânga a satului. Fiindu primul dă compania din alu 14-lea de mobili, fugi la celu dintâi atacu, lasando doi raniti în mâinile noastre. Protejat de noapte, putu să se iea și cei alti raniti și morți, printre cari s'asicura că se află și unu oficiar. Acestu atacu ne a constat 2 ucisi și 7 raniti. Ranitii prizonieri au declarat că au venit înaintea noastră, ieri, și dări regimenter din gardă și patru baterii de artilleria. Noaptea a fostu linistita.

29 Octombrie, 7 ore diminetiă. Dupa raportul adresat, generalele Belemare a transisupră amărtoreea depesă:

„Focul urmăză intrerupt, că ieri. Nici un atac de infanterie. Suntemu într-o forte buna poziune: ne tienemus și stămu bine. Resultatele luptei de ieri săra au fostu importante. Terenul din naintea venatorilor e acoperit cu cadavre prusiane; unul din oficiarii inamici, ranit, a ramas prisonier.“

In atacu, focul bateriilor a incetat și înamicul s'a retras spre Gonesse.

Epistola sosita cu balonul.

Despre starea loviturilor din Parisu ne impartăiesce o epistola cu datul 25 Oct. urmatorele:

Aveam, v'o spunu, pâne pentru mai multu de siese luni. Carnea se proportionează, ce e drept, déră portiunea ce ni se da trebuie să ne fie dă-junsu. Orezul e în abundanță și în totă samă-lie se prepară o mâncare placută și cătu se poate de nutritore din orez cu ciocalata. Prejudiciul privitoriu la carne de calu a disparut. E forte buna această carne. Acum căteva dîni am facut la unu amicu unu somtuosu prânz, alu căruia co-prinsu iatălu: supa de verdeiuri; carne de calu; mâncare de calu cu sosu; friptura de catără garnită cu madera; magarusiu friptu; orediu cu ciocolata. Magarusiu e o mâncare cu deosebire delicata.

Unii foiletonisti ceru redeschiderea teatrelor. Aceasta ideea, sustinuta de disuarie că d'alde „Figaro“ și „le Gaulois“, gasesc forte numerosi adversari și eu suntu dintr'acesta. Bravii noștri mobili și gardi nationali, cari inghetia și suntu imuați de plăia d'a lungulu zidurilor, aru avé cuventu se găsesca nepotrivit că altii se-si petreca pre bulevardul său aiurea la drânganitul unei orchestre, pre cându dincolo de ziduri bubești musică tunurilor și cându aperatorei tierei aru cade raniti său morți. Si-apoi nenorocitii cari n'au cele de totale dilele n'aru avé ore și ei unu cuventu se cera dela cei bogati banii pre cari i-aru cheltui în plăceri? Intielegu conferintie în profitul ranitorilor, déră pieșe cu costumu, să'a, după măsa, că alta data, după espressiunea lui Sarcey, aru fi o infamie în aceste dile de doliu.

Apoi aru veni cuartanii viturilor, că alta data, și totă vitie cari aru și enervă, că alta data, o populatiune resolută adi a-si implini detori'a care Sarcey și altii corapti aru vré se fia uitata.

Tot aici, tineri și betrâni, suntemu d'o energie care de sicuru ca va fi admirata cându-ne-amu mai linisci. Ori cine este soldato. Parisul e bine aprovisionat, bine fortificat, și fie-care e decisu a se ingropă suptu morii acestei capitale în care toti streinii au venit în timpul cei mai linisciți sa ieia parte la enervări sibaritice.

Déra e necesariu că provinește să nu dormă, nici că să se vie în ajutoriu, căci n'aru fi cu dreptu ca, de n'aru fi opriti, se nu vie se ne facă o vizita.

In totă dilele tunulu bubești și adi diminetia iera-si n'a incelatu.

Prussianii voru sa ne bombardeze și sa ne constringă prin fome, suntemu gata a primi: mai cu séma Iosefină — tunulu monstru dela sectorulu Saint Ouen — nu are de cătu se vorbescă, căci e forte palavrăgiocă; déra are o judecata asiă de dreptă, incătu face onore sexului seu. Astăfeliu, cându vorbesce — și astăi i-se intempla forte desu — totă lomea alergă spre dens'a silindu-se sa intelégă de departe rationamentei care suntu admirabile și sa-i facă complimentu.

Curagi și paciuntia aveam on'a și alta, și vom duce-o, ori ce aru dice prussianii în diuariete loru impudiente. Nu credeti în nici unu scumotu pre care disuariul oficiale nu lu are imprimat. Cu porumbeii și balonale nôstre ve vomu tramite mereu sciri. Déra multu ne vine greu că n'avem si noi sciri de pre la voi! Se dice că înamicul aru fi dându drumulu la sioimi că se sfâșie balonale aeriane. Ei bine, fie! vomu face venatore de sioimi.

In colo — ve repetu — totulu merge bine.

Facem la tunuri și la chasopote cu gramadă

al congresului săfia cu scol'a susuinsa, despre carea mai adese ori amu scrisu in „Tel. Rom.“, că în care stadiu au ajunsu acea scolă; nu-mi potu explica tacerea unor protopopi in cauza acesta, cari au fostu impartasiti specifici despre insuintarea acelei scoli; cu atât'a mai puin mi potu explica tacerea consistoriului nostru, carele anume au fostu din partea comitetului parochiale de sici rugat să impartașirea acestei cause importante, congresului nostru! Séu dora eu suntu pîn'a impede cărei? Déca persoana mea face ore-si cuiva pedeșa, eu bucurosu me retragu și concedu altui mai destru cauza acesta, numai se sciu, că va conuece la unu rezultatu favoritoriu!

Se fia înse ori că cauza stagnării a acestei scoli, tacerea mai departe și amenarea ei este crima in contră națiunii noastre, in contră acelor'a, carii voru se fia români, înse nu li se da ajutoriu din partea acelor frati români, carii suntu în stare a ajutătă această scolă, numai se voiasca. Omenei noștri depe aici suntu sonsternali cu totulu ca congresul au trecutu fără de a ne dă ajutoriu și ca nici consistoriul nostru nu ne măngaiă cu vre-unu respinsu, ca pre care cale va se rezolve aceasta cauza neamenavera; ma cei mai multi s'oru dechiarat, ca ce oru promis, nu voru plati, daca omenei cei de frunte și români cei bogati din alte cercuri nu ne voru dă ajutoriu, pentru că cu cei 120—130 fl. ce s'aru adună p'aici spesele de 1500 fl. v.a. a scoliei nu se potu acoperi. Pre lângă aceasta persecuarea noastră din partea mai marilor din Sepsisântgeorgiu inca nu ne insuflă incurajare spre insuintarea acestei scoli, déca din afară sprigionă nu capetâmu. Ma ce e mai multu senatul scolasticu au orenduitu in 5-a Novembre c. n. a. c. unu Doctoru, care se investigheze starea sanetăției a scoliei și acestă facându-si raportu și-aq datu părerea intr'acelo, că e dificilu de se căla din punctu de vedere a sănătății și nu e acomodat u de scolă. În urmă acestui raportu magistratul din Sepsisântgeorgiu cu datu 12-a Novembre a.c. sub nr. 1627 au provocat Ecclisia noastră, că, de ore ce prebasea raportului susuinsu nu se poate concede instruirea copiilor, se ne ingrigim de altu edificiu și inca in scurtu tempu, pentru că copii nu potu remanea fără instrucție, iată! de o parte amestecu aitoră in autonomia bisericiei noastre, iată! de alta parte neputină noastră! Simtimu, că totu minutu perduțu ne amerintia inchiderea scoliei noastre spre bucuria inamicilor noștri, seculari, și nu este cine să ne ajute! Stăpâni dileloru noastre nu vreau se ne ajute interesele noastre, că numai ale loru; déca nici noi de noi nu ne interesam și ne purtăm facia cu scol'a noastră autonomă cu nepasare, apoi se nu ne miram, déca națiunea noastră cu incetu în unele cercuri se va contopi în alte națiuni. Că aceasta să nu se intempe inca una data și mai in urma provocu pre toti acei mecenati, sarii suntu în stare buna și potu ajutură, asemenea pre Maritolu Consistoriu și nu mai puin pre Dr. Protopopu Metianu și Baracu se grabescă eu contribuirile loru și și cu realizarea apromissionilor de a face în cercuri contribuirile recerute.

De cumva și acestă a mea rugare va remanea fără rezultat, apoi vin'a mea se nu fia pentru urmarile susatinse triste. Eu detori'a mi amu înplinito!

Merooguside celelalte foinătiunale atâtude din coca cătu și dedimcolode Carpatia luă in consideratiune aceasta rugare și a o comunicea publicului seu ceterioru.

S. Szt. György 20/11 1870. x X y

Romania.
(Concentrarea militanilor din districtul Dol-Jiu.)

Unul din momentele cele mai prețiose și interesante alu unui popor, este acela căndu elu, poporul, prin guvernanti sei, ia dispusenii că fie-care cetățean să fia instruitu, că astăfeli la orice ocazie să se poate apăra sistematic, adeca a i se dă o instrucție militară. Prin legea militilor, o asemenea mesură este luată și în tierra noastră, astăfeli că în cătiva ani fie care cetățean român va fi în poziunea de a se aperi sistematic în contra ori-cărui atacu.

Spre a se putea atinge și mai usioru acestu scopu guvernul a luat disposituni că în fie-care

anu să se facă la căteva districte din tierra o concentrare numita estra-ordinara, pentru căre se adună din fie-care comuna rurală și urbana unu număr de militari, cari se aduna în rezidența districtului, și în cursu de cinci-spre-dieci zile suntu instruiți după totă regulile militare.

Intre districtele concentrate în anul acesta, care este primă concentrare estra ordinara a militanilor în tierra nostra, este și districtul nostru Dol-Jiu.

Vomu descrie déra lectorilor nostri atâtătă angurarea acestei concentrări, cău și ceea ce amu pututu culege din gur'a unui militan din comună nostra Craiovă, în privința mersului instrucției. Luni la 26 corentu, diu'a destinata pentru începere concentrare, siepte companii compuse din militanii a siepte plăsi ale districtului nostru se aflau în curtea cancelariei batalionului de militanii. Dupa apelul nominal facutu de fie-care siefu de companie, totă siepte companie cu siefii loru în frunte, au pornit spre casarmă militara, unde s'acceptau preotul regimentului Nr. 4 de infanterie, investimentul cu hainele sacerdotale din naintea iconiei săntilor apostoli Pentru și Pavelu, patronii acestui regimentu, impreuna cu celelalte grade și cu musica regimentului.

Aci după căteva cuvinte bine simtite, pronunțate de către săntia'sa preotulu, — între care nu a uitat a adaogă că pâna ce lumea nu va ajunge la acelu gradu de civilizație de a nu se mai aperi cu armă, fie-care cetățean care își iubesc patria și religia este datoriu să ia parte la aceste instituții — militanii au primitu armele și au pornit cu totii, cu muzica regimentului, în frunte spre locul de exercițiu, pînă și cântariul de piatră.

Ajunsu aici, instructorii militanilor compusi dintră militanii cari au servit în armata și din cătiva instructori luati din garnisonă, au inceputu instruirea fără arme, care a durat patru ore (dela 12 pâna la 4.) Dupa aceasta militanii s'au adunat ierasi pre companii, pornindu spre casarmă destinată anume pentru concentrare, (locașul espousitiei din gradină publică.)

Astăfeli s'a terminat diu'a intăia a concentrare militanilor.

Da, aci înainte s'a urmatu și se urmăredică regulat, în fie-care zi dela 10 ore dimineață pâna la 4 ore după amidi cu exerciție de cămpu și dela 6 pâna la 7 ore săra teoria, adeca se citește de către unul din siefii cari aparțin de batalionu legile și reglementele militanilor, comentândule astăfeli că să fie mai bine intelese de către toti militanii.

Multumita marei activități ce se depune din partea tuturor superiorilor, în capula căror se află D. Majoru Macedonski, militanii aceiai cări n'au fostu inca in armata, în primele trei dîni au învățat totă miscarile unui soldat fără arme asiă de bine încătu în diu'a a patra, la inspectiunea ce s'a facutu de către Colonelulu regimentului Nr. 4 d. Cerchezu, a remas fără multumit, ceea ce a si provocat că D. Cerchezu să pronunțe o mulțumire generală tuturor militanilor. Militanilor de orasii, din Colonelu a avutu buna voință a adresă mai fie-cărui în parte căteva cuvinte încurajătoare. Astăfeli primului militan de orasii de care s'a apropiat și-a disu armătorele cuvinte: „Imi pare bine că vedu și unu surtucu între militanii, și ve felicită pentru exactitatea D-v. la acestu serviciu utilu fie-cărui cetățean în parte.“

Esercițiul cu arma a inceputu asemenea cu unu mare zel, astăfeli că în aceste cinci-spre-dieci dîni militanii voru învățat o bună parte din scol'a soldatului.

Totu ce aru fi de dorit este că în urmă acestei concentrări, instruirile să se regulească astăfeli că fie-care militan să începe a se dedă cu regulile și instructiile militare.

Asiă déra aceasta instituție nouă în tierra noastră merge bine și preste putin culege fructele cele mai folositore. (cor. a „Mercantilul“)

Varietăți.

† Stefanu Sotiru, banchier, censoru de Filială c. r. priv. Bancei naționale, casierulu generalului român de com. levantinu etc. etc. a închiriat astădi dimineață la 9 ore în urmă unei suferințe indelungate după impartasirea cu sănătate târzie în etate de 52 ani din viața sea activă.

Despre acestu tristu evenimentu incunoscinc-

Onorata Redactiune! Cu durere vedu, că congresul nostru si-au incheiat sessiunea pre anul acesta, fără macar de a fi atinsu cauza din Treascaune secuierci și în specie a acelei din Sepsisântgeorgiu. Nu-mi potu explica cauza nepasarei

